

ΠΡΟΣΛΗΨΗ ΑΠΟ ΤΟ «ΚΟΙΝΟΝ» ΖΑΓΟΡΙΟΥ ΙΔΙΩΤΗ ΓΙΑ ΤΗ ΦΙΛΟΞΕΝΙΑ ΟΘΩΜΑΝΩΝ
ΦΟΡΟΕΙΣ ΠΡΑΚΤΟΡΩΝ («ΑΜΙΛΙΚΟ»)

1823, 10 Ιουλίου

«... ἐσιμφωνήσαμεν ὑμῆς ὁ κάτωθεν ὑπογεγραμμένη εὐρηθέντες χωριανὴ καπεσοβήτες καὶ ἐβάλαμαν ἀμῆλησαν διὰ χρόνον καιρὸν τὴν κλήκον κῶνστα λεκονίτζη διὰ νὰ δέχεται κάθε ἄνθρωπον ὅπου ἔρχεται εἰς τὸ χωρίον μας διὰ τὰς κυνάς μας ὑποθέσης νὰ δέχεται τὸν σούμπασην μας τοὺς σπαγῆδες μας μετρητάδες καὶ χαρατζήδες καὶ κάθε ἄλλον ὅπου ναρθῇ ὑποχρεόνοντας δια νὰ δέχεται δέκα στόματα ἕξ ἄνθρώπηνα καὶ τέσσερα ἄλογα νὰ τοὺς θρέφῃ ἕνα γεύμα καὶ ἕναν δίπνον μόνον καὶ ἂν καθήσουν περισσότερον ὁμῖος ἂν ἐρθοῦν καὶ περησότερα οἰποσχόμεθα νὰ τιν πληρόσομεν ἀπὸ τόχοριον ξεχορηστά ἀπο τα διορηζμένα πρὸς γρόσηα διο διὰ γεύμα καὶ δίπνον καὶ τὴν ἐσιμφωνήσαμεν διὰ νὰ της δόσομεν γρ. 550 ἀριθμὸν γροσον πεντακόσια πενήντα τὰ μὲν μῆσά εἰς τὸ χέρη καὶ τὰ ρέστα εἰς τὸ τέλος τῆς χρονῆας ἀκόμα δεν ἔχη νὰ πληρόση μήτε χρέγη μῆται ζβάρνα εἰς αὐτῶν τον χρόνον ὅπου ἔχει νὰ σταθῇ ἀμῆλησα τὰ δε παλαιάν ἀπο μπεκαγηδες καὶ χρέη της κατὰ τὴν συνήθηαν ἔχη νὰ τὰ πληρόση τὰ ἔξοδα ὅμως τοῦ σούμπαση ὅσον σταθῇ καὶ με ὅσους ἐρθῇ εἶναι ἀπάνο εἰς την ἀμῆλησαν μπολούμπασης ἀκόμα ὅσον καθίσῃ καὶ με ὅσους ἔλθῃ ἔχη νὰ πληρόση τὸ χορίον μας πρὸς δίο γρόσηα τὸ κάθε στόμα ὅτε ἄνθρωπον ὅτε ἄλογον καὶ ὄχη ἢ ἀμῆλησα ὅς ἂν ὅπου ὁ μπολοῦμπασης εἶναι ἕξ ἀπὸ τὴν συμφονίαν μας καὶ εἰς ἐνδειξιν ὑπογραφόμεθα ...».

533

1769-1909. Γενωτικά δικαιπρακτικά έγγραφα. Θάσος.

Κ. Χιόνης, «Ανέκδοτα θασιακά έγγραφα τῶν ἐτῶν 1769-1909», *Θασιακά* 5 (1988), σ. 103-128 αρ. 1-3, 5-11, 13-18, 20-29, σ. 130 αρ. 31, σ. 131-133 αρ. 33, 35.

ΣΥΣΤΑΣΗ ΚΟΙΝΩΝΙΑΣ ΓΙΑ ΚΑΤΑΣΚΕΥΗ ΚΑΙ ΧΡΗΣΗ ΦΟΥΡΝΟΥ.
ΕΠΙΦΥΛΑΞΗ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΟΣ ΠΡΟΤΙΜΗΣΗΣ

1849, 29 Αυγούστου

«... Διὰ τοῦ παρόντος συμφωνητικοῦ ἡμῶν γράμματος δῆλον ἐγὼ ὁ Μαθιὸς τοῦ Γιωργίου μὲ τὸ νὰ ἐσυφώνησα μὲ τὸν μαστουρο-Ιωάννη Λιαριγκοβινὸν καὶ ἐκάμαμε ἕνα φοῦρνο μπροστὰ εἰς τὸ ὀσπίτιόν μου καὶ ἐγὼ ὁ Μαθιὸς ἔβαλα τὸ χωράφι καὶ ὁ μαστουρο-Ιωάννης τὴν τέχνην του καὶ νὰ τὸν ἔχομε καὶ οἱ δύο μας τὸ αὐτὸ κτῆμα· οὔτε ἐγὼ ὁ Μαθιὸς ἔχου νὰ λάβω ἀπὸ τὸν μαστορο - Ιωάννη διὰ τοῦ χωράφι μου οὔτι ὀβολό, οὔτι καὶ ἐγὼ ὁ μαστορο - Ιωάννης ἔχω νὰ λάβω ἀπὸ τὴν δούλεψή μου ἀπὸ τὸν Μαθιὸν οὔτι καὶ ἐγὼ ὀβολὸν καὶ νὰ τὸ ἔχομε καὶ οἱ δύο ὡς ἰδίον μας κτῆμα· καὶ διὰ τὸ βέβιον τῆς ἀληθείας τὸ συμφωνητικόν μας γράμμα κατέμπροστέν μας τῶν ἰδίων προσώπων διὰ νὰ ἔχομε τὸ κῦρος καὶ τὴν ἰσχὺν ἐν παντὶ κινῶ. Καὶ ὅταν πουλήσῃ ὁ μαστορο - Ιωάννης τὸ μιράδιό του νὰ ρωτιέμι πρῶτον ἐγὼ ὁ Μαθιὸς. - νικίτας ἀναστασίου βεβεῶ, Κυπαρίσιος θωμᾶ βεβαιῶ, Κηπαρίσις γιωργίου γράφου καὶ μαρτιρῶ τὰ ἄνωθεν».

